

Бережно зняв з верстака я основу,
Людам роботу розніс і роздав;
То ж мій спочинок; теперочки знову
Берди направив, нитки засував.

От і роблю я. Застукала ляда;
Бігає човник відтіль і відсіль...
Човник і ляда — ткачеві порада;
Берди і цівки — ви хліб мій і сіль!

Добре багатому: він, коли схоче,
Знайде роботі начало й кінець;
В хаті ж у бідного ляда стукоче,
Поки до дна не згорить каганець.

Вчіться ви, дітки, у мене робити;
Вивчетесь — будете добрі ткачі;
Дасть вам верстак ваш і їсти, і пити,
Тільки ж робіть ви і вдень, і вночі!

Схочете спати, — а лихо присниться;
З ліжка зжене вас воно до зорі;
Ляжте ж тихенько та спіть, поки спиться;
Спіть, мої діти, в теплі та в добрі!

От і заснули по лавках хлоп'ята;
Крикнув цвіркун, догоря каганець;
Трохи притихло; побільшала хата;
Швидко вже буде роботі кінець.

Швидко... а все ж таки стукає ляда,
Бігає човник відтіль і відсіль...

Човник і ляда — ткачеві порада;
Берди і цівки — ви хліб його й сіль!

1877
